

Inserati se sprejemajo in velja trisopna vrsta:

5 kr., če se tiska 1krat,
12 " " " " 2 "
15 " " " " 3 "

Pri večkratnem tiskanju se cena primeroma smanjša.

Rokopisi

se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Naročnino prejema opravišstvo administracija in ekspedicija na Starem trgu h. št. 16.

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto . . . 10 gl. — kr.
za pol leta . . . 5 " — "
za četrt leta . . . 2 " 50 "

V administraciji velja:

Za celo leto . . . 8 gl. 40 kr.
za pol leta . . . 4 " 20 "
za četrt leta . . . 2 " 10 "

V Ljubljani na dom pošiljan velja 60 kr. več na leto.

Vredništvo je na Bregu naša št. 190.

Izhaja petkrat na teden in sicer v torek, četrtek in soboto.

K o n f i s c i r a n o .

Premišljevanje liberalnega novinarja.

(V Ljubljani na pr. Taglatovca.)

Oh, kako mi je težko! kako zelo mi tolče srce! Ti bedasti katoličani napravljajo papežu tako slovesnost. Koliko smo že mi ubogi liberalni novinarji proti temu napisali, kako smo že papeža očrnil in koliko različnih laži smo že o njem med svet poslali (in kakšen je nasledek vseh teh domoljubnih in narodnih prizadevanj? Pa ravno sedaj, ko ga je liberalni svet tako očrnil, da smo mislili, da se že nobeden več zanj ne zmeni, mu skazujejo slavo in kakšno? Ko bi bila ta kaka mala reč, bi že nič ne rekel.

Taka čast se še vendar ni skazovala naj bolj izurjenim sleparjem, da tudi naj krasnej gledališki pevkini ne.

Iz vseh narodov gredo potniki v Rim zaradi njega in sicer sedaj v 19. stoletju, to je vendar odveč; — ko bi ne bilo toliko mavtarjev in liberalnih novinarjev, bi se temu ne čudil, ali tako — ne vem, kje se me glava drži. Delali smo na vse kriplje proti temu, pa vse

zastonj. Samo jaz sem napisal petkrat ali celo desetkrat ostreje in ognjeviteje članke, kakor mi je bilo naročeno in temu nasproti moram slišati, da tako čislajo tega od nas liberalnih novinarjev najbolj zasramovanega papeža. Ti darovi, ktere mu prinašajo, za te mi je najbolj žal, ker glej, mi se vsak dan prilizujemo temu ubogemu ljudstvu, da bi vlovili saj nekoliko narodnega denarja, premišljujemo po dnevi in po noči, premišljujemo, naj že gremo po ulicah, naj že sedimo v kavarni ali gostilni, kako bi se prikupili občinstvu (če bi se imeli zapisati tudi samemu hudiču), da bi nas naročniki ne zapustili, in vendar imamo navadno malo denarja. V Rim pa prinašajo k vsej tej slovesnosti tudi novce, darove in kdo vé, kaj še in kako velike svote. Ko bi jih jaz imel, bi popustil to malopridno rokodelstvo, ne vodil bi več čitateljev za nos in postal bi pošten človek: vsaj še nisem tako spridenega srca, kakor nekteri moji tovarši.

Vendar moram pisati sedaj tako zaničljivo o tem, kateri po pravici zasluži hvalo, ktera se mu skazuje, pa človek mora. Meni samemu je včasih žal, da tako očitno občinstvu lažem, ali tako hoče vse mavtarstvo, moramo poslušati; če se hudiču zapišeš, mu moraš služiti. Sedaj-le moram napisati proti papežu ali ultramontanom kak oster članek; ali smo že toliko nalagali v naših liberalnih novinah, da se bojim, da ne bi spoznalo občinstvo, kako ga imamo za norca. — Potožil sem to načelniku lista, — ali rekel mi je, da naj se nikar ne bojim, ker dan danes se lahko natisne v liberalnih novinah vsak nesmisel, če je le proti katoličanom, papežu ali duhovnom naperjen ali obrnjen. Čitatelji nam verjamejo vse, kakor blazni, in zato jih imenujemo omikane — svobodomiselnost, ker prisežejo na vsako našo besedo, ako le v katoliško vero zadira. Vsaj je sedaj to moderno in in v tem obstoji naša svobodomiselnost, da lahko zabavljamo, kolikor se nam poljubi, krščanstvu in duhovstvu. Čitatelji so nam zmirom hvaležni — verjamejo nam kakor telički, na to se lahko zanesete — pogledjte n. pr. kadar ne vemo nič posebnega, se pa napiše od ktere koli kateketa ali župnika od nekega tam iz Transarije, da je odsekal svojemu kanarčku na ljubo enemu šolarčku obe nogi pod kolenom

Konfiscirano.

— in je dobro. Ljubim čitateljem kapajo zaradi tega precej debele solze iz oči, milujejo ubozega dečka in se groze duhovnikom sploh, ker vsi so taki mesarji.

Že vidim, da moram nekaj pisati in zato pozivljam na pomoč tebe, plemeniti bog Merkur, vitez s krilatimi nogami in rokami, tebe, ki zakrivaš s svojo močjo vsako sleparijo in pomagaš vsakemu potepencu, pomagaj tudi meni! Daj mi prevarljive misli, da bi bolj onečastil papeža in katoličane, in za plačilo te bodo slavili vsi liberalni listi. Zatemni čitateljem njih duševni pogled, da ne spoznajo, kako se mi liberalni novinarji, kot boritelji za svobodno zidarstvo, iz njih norčujemo: zakaj če bi nas popolno spoznali, potem bi mogli mi končati svoje drago življenje. Glej, hasnila je ta prošnja — vzame v roko pero, teče ž njim po papirju in vgodni plod njegove domišljije najdeš ponatisnjen v vseh liberalnih novinah, ktere ne morejo opustiti čenčanja, da papež drži s Turkom. (Po „Čechu.“)

Konfiscirano.

Konfiscirano.

Adresa avstrijskih škofov

Papežu Piju IX.

k petdesetletnici njegovega škofovanja.

(Dalje.)

Ko pa enega srca in enih ust vošila otročje ljubezni izrekamo, se nikakor ne moremo zdržati, da bi ob enem ne zadostili najprijetnejši dolžnosti vkupne hvaležnosti. Za vredno in pravično namreč spoznamo, izreči Ti z vesolnim katoliškim svetom najglobokejšo zahvalo, kterege Te v toliko nevarnih časih najvdanejše častimo kot najslavnejšega nam podeljenega voditelja in najljubšega očeta, — kterege vidimo svetiti se ne le v neomadežani čistosti življenja in največem svitu čednosti, ampak tudi v najvišji časti in vzvišenosti apostolskega prvaštva, — kterege občudujemo, ker med tolikimi stiskami in tako burnimi viharji dolžnosti najsvetejše službe svojo opravljaš z veselimi obličjem, neprestrašeno vero in blagim duhom, ter trpiš do železja in se vdeležuješ trpljenja Kristusovega, — in kterege zaradi tega preslavljamo z najhvaležnejšo pohvalo. Da Ti podamo znamenje te svoje hvaležnosti, posvetimo Ti ponovljeno spoznanje zveličavne edinosti in kanonične svoje pokorščine.

Ker je namreč vez edinosti, s katero so izročene čede združene s škofi, škofje pa z najvišjim pastirjem, blaženim namestnikom Jezusa Kristusa samega, taka, da po pravici s sv. očetmi spoznamo eno in nerazdeljeno škofovstvo, čigar del vsakteri pod skupno odgovornostjo poseduje: naša srca čisto po nobenem drugem poročstvu prave vere in po nobeni drugi potrditvi in veljavi škofovskega našega posvečenja ne hrepene, kakor po tisti, ktero nedvomljivo potrjuje, pomnožuje in dovršuje naša najtesneja in vedna zveza s svetim apostolskim sedežem. Hočemo tedaj ne samo pred duhovenstvom in ljudstvom svojim, ampak tudi pred vsem svetom najslovesnejši spoznati, da smo v pravi in katoliški veri vtrjeni, ker pričamo, da smo z najtesnejšo vezijo vere in zvestobe zvezani s stolom sv. Petra, od koder se čisti sok nespridene glave steka po raznih krajih sveta. Tistega nepopačenega spoznanja čiste vere, kterege se Ti, sv. Oče, najvišji varuh in branitelj tega zaklada, držiš in ga učiš, se tudi mi z neoskrunljivo zvestobo držimo, ga potrdimo in branimo; tiste zavržljive zmote, ki so bile iznajdene, da bi uničile vero in zveličanje in ki se zlasti v naši dobi razširjajo brez sramožljivosti, tiste zmote, ktere Ti obsojuješ in zametuješ, tudi mi enoglasno s Teboj kot zavržljive proglasimo, zavržemo in obsodimo.

Ko pa s Teboj delimo zaklad ene in tiste vere in zveličanja, podamo Ti še drug dokaz svojega pobožnega prizadevanja, namreč obljubo spoštovanja, pokorščine in zvestega so-

delovanja, katero Ti dolžujemo kot najvišjemu duhovnu, očetu in pastirju, glavarju in vladarju vesolne cerkve.

Če bi nas že slovesnost Tvoje škofovske petdesetletnice ne vabila, da zopet ponovimo to obljubo, bi nas moral k temu pripraviti in prisiliti vsaj Tvoj zapor, ki je priča zoper Boga in Maziljenca njegovega hrumeče nepokorščine, brezverstva in upora.

Hoteč tedaj obhajati jako pomenljiv dan Tvojega posvečenja spominjamo se hvaležno prav enake nam samim podarjene dobrote in škofovske službe: iz oživiljenja te milosti želimo zajemati pogum in se zarad tega spominjamo tudi prisege, s katero so se pričeli božji darovi čez nas zlivati.

Zato bomo kakor vselej tako tudi sedaj in zmirom zvesti in pokorni sv. Petru aposteljnu in sv. Rimski cerkvi ter gospodu našemu Piju IX. in njegovim postavno sledujočim naslednikom. Pomočniki papeštva in kraljestva sv. Petra hočemo biti braneč ju proti vsakemu človeku. Prizadevali si bodemo čast, pravice in veljavo sv. Rimske cerkve in najvišjega glavarja ohraniti, braniti, pomnožiti in pospešiti. Pravila sv. očetov, določbe in naredbe, pridržke, podeljevanja, in zapovedi apostolske bodemo iz vseh moči spolnovali in si prizadevali, da jih bodo spolnovali tudi drugi. (Konec sledi.)

Z bojišča.

Ruski generalni štab dela prav pridno priprave za prehod čez Donavo, in ker voda jako hitro upada, se utegne vojna kmalo vzdigniti. Dotlej pa večjih dogodkov ni pričakovati, in vsa pozornost je obrnjena na turške ladije, ktere skušajo s torpedi uničiti.

Med Črnogorci in Turki pa se boji ponavljajo vsaki dan, na jugu pri Spuži in Podgorici, na severju pa pri Krstacu in v soteski Dugi. Krstac so Turki zasedli, Črnogorci pa so se umaknili v Pivo, skoz sotesko Dugo pa Turki ne morejo prodreti in dokler te soteske ne vzemo, je vse drugo prizadevanje zastoj. Tudi na jugu niso nič pridobili, dasi poročajo da vedno dalje deró na črnogorsko zemljo. Ko pridejo na pripraven kraj, jim bodo Črnogorci že pokazali, kaj da znajo. Bitva pri Krstacu je po nekem telegramu iz Kotora trpela 55 ur in Črnogorci so se umaknili v Banjani, veliki stan kneza pa prestavili nazaj v Ostrog.

V Aziji so Rusi med hudim streljanjem posadke rekognoscirali turške predtrdnjave pri Karsu. Turški glavni stan je pri Zevinu ali Devinu in vsak čas pričakuje se glavna bitka. Iz Egipta so se vojaški oddelki Turkom na pomoč odpeljali na 10 parnikih.

Grki v Epiru so se začeli vzdigovati zoper Turke in upor se čedalje bolj razširja. Kakor poroča Reut. off., sklenila je tudi narodna skupščina na otoku Kandiji prijeti za orožje in pričakuje se splošen upor.

Politični pregled.

Avstrijske dežele.

V Ljubljani, 13. junija.

Ogerska kvotna deputacija, ki ima določiti, koliko bodo Madjari plačevali skupnih zneskov, v svojem poročilu nasvetuje za Ogersko 29 odstotkov; ministerstva sta bila nasvetovala dosedanjo razmero.

Vnanje države.

Turška zbornica je sklenila 6 milijonov liver vzeti na posodo in sicer po sili od vseh posestnikov, trgovcev in vradnikov. Prostovoljno ji pač nihče nič ne posodi.

Francoski poročnik pri papežu bil je boje na nagloma poklican v Pariz. — Grof Šuvalov je vnanjim vladam izročil neko pismo, ki pa nima nič vznemirjevalnega.

Srbska narodna skupščina, pravijo, se 27. t. m. snide v Kragujevcu. Večina je za vojsko. Knez Milan in z njim vred Ristič, Protić, Lešjanin in Horvatović odidejo jutri v Plojești k caru ruskemu, kar se je vradno Turčiji naznanilo.

Papež, so avstrijskemu sesarju na čestitko odgovorili z lastnoročnim pismom.

Izvirni dopisi.

Konfiscirano.

Iz šentviške okolice na Dolenskem, 8. junija. V nedeljo 3. t. m. popoldne se je primerilo, da so se naši domači fantje nekoliko sporekli in stepli, ter nekega tovarša nekoliko opraskali. Ko to naš ranocelnik izve, gre še tisti dan fanta na dom ogledat, in spoznal je sam, da ni nobene nevarnosti, in da je bil fant le nekoliko vinjen. Vendar pa je reč naznanil okrajnemu zdravniku, in v ponedeljek 4. t. m. prišla je k nam komisija. Če pomislimo, da je fant, ki je bil le nekoliko po glavi opraskan, še tisti večer s svojimi tovarši hodil po vaseh ter veselo ukal in prepeval, moramo pač reči: čemu to? Glede na to pa, da taka komisija pri nas stane 60 do 90 gld., ki se morajo iz občinske blagajnice plačevati, vprašamo tiste nemškutarske

agitatorje, ki so nam prigovarjali, da naj volimo nemčurske poslance, ki nam bodo davek zmanjšali: Se li davek na ta način zmanjšuje, da se občinski blagajnici napravi 60 do 90 gld. nepotrebnih stroškov?

Sicer naj Vam pa še naznanim, da naši župani, katerih je 24, nameravajo vložiti prošnjo, da bi se v Višnjigori nastavljal c. kr. okr. zdravnik. Ker smo glede zdravstvenih razmer po deželi še jako na slabem, se za trdno nadejamo, da se bode prošnja županov naših uslišala. Če dobimo dobrega zdravnika, kakor pričakujemo, se ga bodo ljudje iz vse šentvidske okolice poprijeli, protivniki naroda našega pa bodo potem kmalo videli in čutili, kedo da pri nas zdržuje zdravnike, ali nemškutarji ali Slovenci?

Pristavek vredništva: Slišimo, da šentvidski ranocelnik imenuje svojo lastnino eno najlepših posestev v Št. Vidu. Bi li ne hotel povedati, koliko delov za nakup tega posestva si je pridobil od Slovencev in koliko od Nemcev? Kakor mi sodimo, imel je med 100 bolniki komaj enega Nemca. Pamet in previdnost pa morata slehernega učiti, kako naj z ljudmi ravna. Tudi skušnja uči, da se časi spreminjajo, nemška prislovica pa pravi: Wer Wind säet, wird Sturm ärndten (iz sape nastane vihar).

Iz Št. Jerneja, 4. junija. Strmeli smo, da nam je zastala skoraj sapa bravši v „Vaterland-u“ od 2. t. m. telegram, da je bila namerovana razsvetljava ljubljanskega mesta na čast Piju IX. vradno zabranjena in prepovedana. Tukaj pa smo čisto priprosto in z mirno vestjo, ki nam v tem ni očitala najmanjše pregrehe niti zoper božje niti zoper ktere koli državne postave, v soboto zvečer veseli ogledovali razsvetljavo že samega po sebi prijetnega Št. Jerneja, ki je razsvitljen imel podobo malega mesta. Komaj je v soboto ob 8. uri na večer strel možnarjev in ubrano zvočenje jelo naznanjati pomen napovedane slovesnosti prihodnjega dne, kar se na mah vsa okna jamejo svetiti v različnih barvah. Visoko gori v stolpu cerkvenem kakor na posameznih hišah vrtili so se prozorni, mnogobarvni baloni in brati je bilo dokaj primernih napisov kakor: Poglavarju kršanstva; slava Piju; Bog ga nam ohrani; živeli sv. Oče! itd. Novejša podoba sv. Očeta bila je na ogled izpostavljena nad velikem cerkvenem vhodom in druga bila je v cerkvi s primernim napisom: „Bog daj zmago sv. cerkvi“, da si jih je vsakdo lahko ogledal in vedel, komu da velja slovesnost. Skor čisto nenadna, nikakor ne komandirana razsvetljava privabila je na ulico polno domačega prebivalstva in iz bližnjih vasi občudovat izvanredni prizor; radostno in veselega obraza hodi gori in dol, ter se ne more nagledati in ne ve, komu bi dala več pohvalo, ker so celo na stebrih ob cesti za ograjo zidanih gorele sveče! Vrle pevke domače in nekaj slučajno navzočih pevcev zapeli so na trgu papeževo himno in venec družih pesmi. Po vaseh na ravnem in po hribih so streljali in žgali velike kresove, kakoršnih je bilo viditi in šteti gotovo nad sto. Celó visoko na Gorjancih, kjer je stala nekdanj cerkev sv. Nikolaja, ktera se bo neki na splošno željo zopet zidala, in na daljnem Kumu so pričale goreče gromade, da je živel prebivalec Kranjske še nepokvarjen, veren in da ima še srce za svete resnice in za njihne oznanovalce, pred vsem za prvaka Pija, kteremu je veljala ta slovesnost. Javno tedaj smemo izreči v obče poštenim in dobrim faranom: Čast Šentjernejcem!

Iz Italijanskega, 7. junija. Rim zapustivši, ne morem si kaj, da ne bi še pisal nekaj vrstic. Pred 3. junijem je bilo sim ter tje slišati, da utegnejo omenjeni dan priti sv. Oče v baziliko sv. Petra, da bi blagoslovili vso trumo romarjev in vseh družih zvestih otrok. Bila je 3. junija sicer tudi v cerkvi sv. Petra kakor povsod drugod služba Božja v ta namen, pa sv. Oče se niso prikazali očitno in obhajali so svojo petdesetletnico sami prav na tihem in kazali tako svetu, da so „in vinculis“. Kakor sedaj ni brez pomena, da so bili pred petdesetimi leti v cerkvi sv. Petra v verigah za škofa posvečeni, tako tudi zdaj ni brez pomena, da se njih petdesetletnica v ravno tisti cerkvi obhaja. Kdor koli je bil tedaj prišel 3. junija k svetemu Petru, in je ondi zvedil, da svetega Očeta ne bo, je hitel, kar mogoče k cerkvi sv. Petra v verigah. Toda, ko pride tje, ni bilo mogoče več naprej, ker pridniši in bolj podučeni so si bili prilastili že poprej vso cerkev in ves veliki prostor pred cerkvijo. Bilo je zbranih vernikov, kakor se mi je pripovedovalo nad 100.000, ker prihiteli so bili romarji posebno na omenjeni dan od vseh krajev. Pontifikalno mašo je imel kardinal Simeoni, kteremu je služilo veliko število drugih kardinalov, nadškofov, škofov in premnogi duhovni. Poseben vtisek name je naredila cerkev; zakaj vsa okna so bila popolnoma zagrnjena, cerkev znotraj z rudečim škrlatom in zlatimi portami skorej popolnoma prevlečena in razsvetljena je bila po žaru neštevilnih sveč. Na obeh straneh cerkve je viselo namreč več ko 100 lustror, na vsakem stebri so bili večročni svečniki in zraven tega gorele so še vse druge luči na vseh altarijih. Nad velikimi vratmi zunaj cerkve pa je bila podoba, ki je kazala posvečevanje Pija IX. v škofa pred 50. leti s podpisom:

Deo Servatori,
quod

Pius IX. Pont. Max.

Quinquagesimo Esseunte Anno,
ex quo Episcopus Heic Consecratus Est
Salvus Sospes in Ecclesia Imperat,
Laudes immortales et Gratiae
Ut idem Pater. Pastor, Princeps insuperabilis
Catholici nominis Triumphum perficiat
Ad s. Petri. Apost. Laureata vincula
Urbis et Orbis supplicatio.]

Danes sem se peljal z neko imenitno družbo iz Minsterja. Ta mi je pripovedovala, da so bili Nemci najpoprej po posameznih škofijah ločeni, sprejeti od svojih višjih dušnih pastirjev, ki so zdaj pregnani od Bismarka, kterega je sv. Oče menda Atili primerjal. Ne eno oko ni ostalo suho, ampak vsi so se jokali veselja in ginljivosti, ko so zopet slišali svoje škofo, namreč, škofa iz Paderborna, Minsterja, Eihstädt, Regensburga, Mainza in Kolonija, in jih slišali v pregnanstvu. Prav ginljivo pa je moralo biti, ko vsa truma okoli 1000 oseb, ki je bila zbrana v veliki dvorani, zapoje zahvalno pesem.

Vprašam, ali vse to ne opominja, da živijo verni in stanoviti kristjani zopet v časih prvih kristjanov? Toda le srčnost! „Per crucem ad lucem“ in zmaga bode gotovo.

Vsa ta vnema vernikov za sveto cerkev, kakor upam, tudi pri Lahih ne bode ostala brez dušne koristi. Kakor sem se namreč prepričal po mestih, v kterih sem se mudil, ne so deč deželanov, s kterimi nisem imel kaj opraviti, so mestjani precej mrzli za versko reč. Da bi tudi ti gorečniši postali, naj jim služi v zgled vnema romarjev, ki so storili tako dolge popotovanja in se obnašali v večnem mestu v resnici

kristjanom dostojno. Kolikor se zdaj vidi, je framazone res tudi že sram, ker se sami niso mogli bolj blamirati, kakor se je zgodilo. Lah praznujejo vsako leto prvo nedeljo meseca rožnika začetek svoje vstave in sicer Piemontez 30. in Lah sploh 7. letno praznovanje. Napenjali so se letos, kar najbolj mogoče, da bi to slovesno naredili, ali kakor so premišljevali, jim ni bilo po godu. Menili so, ako razsvetlimo mesto, se ne bo vedelo, ali velja papežu ali kralju, in skoraj da bo vsak rekel, da velja papežu, in isto tako je v družih rečeh. Zarad tega je zadnji vlada sklenila, da ne bo razsvetljave, da se ne bo streljalo, ampak da bodo le kralju svoje voščila izrekli in da bodo vojaške godbe na očitnih krajih igrate. Laški liberalni listi zdaj sami pišejo, da mora liberalce sram biti, nasproti pa potrjujejo, da papeževa petdesetletnica je bila veličastna!

Domače novice.

V Ljubljani 14. junija.

(Zadnji „Slovenec“) od 12. t. m. je bil konfisciran zarad dopisa „iz trebanskega volilnega okraja“. Napravili smo bili drug popravljen natis.

(Trojne lavretanske litanije.) Te litanije je vravnal in čveteroglasno postavil čast. P. Angelik Hribar. Založil pa jih je frančiškanski samostan in tiskala Klein in Kovač. Pri prvih je harmonizirani koral iz „Processionale Rom.“ Druge so star slovenski in tretje latinski napjev, postavljen čveteroglasno. Prve bode danes ob 6. popoldne v frančiškanski cerkvi pel ondotni kor. Dobivajo se pri g. Gerberju pa tudi v frančiškanskem samostanu. Cena jim je 15 kr.

(Na vošilni adresi), ktero je katoliška družba kranjska izročila sv. Očetu, bilo je, kakor se nam piše, 45.000 osebnih podpisov, takih pa, ki so jih podpisali župniki in župani v imenu župnij in srenj gotovo čez 70.000, iz nekterih okrajev, kakor iz Trebanjskega, Leskovskega in drugih, kterih ni moč vseh naštetih, bilo jih je posebno veliko. Zastopani so bili s podpisi vsi stanovi, od bornega kmetovalca, do največjih posestnikov in grajščakov, baronov grofov in knezov, kar najbolj priča, da se katoliška družba sklenivši adresu ni lotila praznega dela, ampak da je z nabiranjem podpisov vstregla katoliškim Slovincem. Če bi bilo šlo po volji nekterih, bi sv. Oče papež o svoji redki slovesnosti na bili prejeli ne enega vošila. Včasih je preveliko modrovanje — nespamet.

(K smrti na vislicah) obsojena je bila 11. t. m. od porotne sodnje cigararica H. Povše, ki je bila pred nekimi tedni svoje okoli leta staro dete pri črnuškem mostu vrgla v Savo, kakor smo o svojem času poročali.

(Nesreča.) Neki šolarček sunil je 12. t. m. nekega tovarša pri šentjabskem mostu menda iz otročje norčavosti tako nesrečno, da je padel čez ograjo na kamniti tlak ob Ljubljani in si razbil glavo ter zlomil tudi roko. Umrl sicer ni, vendar je rana jako nevarna.

(Volilen oklic naših nemškutarjev), kterega smo že preresetali o današnjem vvodnem članku, med drugimi budalostmi tudi pravi, da duhovniki so lahko pritrdili zidanju nove norišnice, „ker duhovniki davka ne plačujejo“. To najbolj priča, kako zloben in sleparsk je omenjeni oklic. Duhovniki ne plačujejo le od posestev svojih in cerkvenih navadnih zemljišnih in hišnih davkov, ampak tudi dohodninski davek, in razun tega še tako imenovano „Äquivalentgebühr“ in davek za verski zaklad, ki je pri večjih farah jako velik. Teh poslednjih davkov drugi

ljudje nimajo, in vendar nemčurski oklic trdi, da duhovniki davkov ne plačujejo.

(Č. g. Josip Jaklič), kaplan v Trebnjem, dobil je faro Stari log (Altack) na Kočevskem. (Čitalnična restavracija) bila je v ponedeljek zvečer slovesno odprta. Sodelovala je vojaška godba. Občinstva je bilo veliko in vse hvali izvrstno pijačo in okusno jedilo. Prijazni gospodar in gospodinja sta si prizadevala potreči vsem najbolj, pa neki natakarski „strik“ naredil je nekaj zmešnjav pri postrežbi, kterim bode g. gostilničar v prihodnje že vedel v okom priti.

— Imenovanje. G. Urbas, profesor v Trstu, in g. Križnič, učitelj na učiteljski pripravništvu v Kopru sta imenovana za okrajna šolska nadzornika, in sicer prvi za koperski okraj, drugi pa za Pazin in Pulj

Umrlí so:

Od 1. do 6. junija: Fr. Pogačar, mestni sluga 77 l., za pljučnico. Jozefa Brgles, kajž. o. 4 m., za hujšanjem. Marka Gusl, davkar v pokoji 72 l., za vtriplj pluč. Fr. Küstner, gost. s. 26 l., Johana Berzin, pek. h., 16 l., Marija Jančar, cigararica 26 l., vsi za jetiko. Jera Vidmar, tesar. v. 75 l., Jernej Ogrine, gost. o. 6 l., za vtriplj. pluč. Janez Malič, čevlja. o. 6 l., za bramorko. Antonija Morjan, kondukt. h. 11 l., za jetiko. Ludvik Jeglič, miz. o. 10 m., za vodeno glavo. Franca Keber, ključ. h. 12 l., za davico. Roza Benda, vrad. o. 10 m., za vodeno glavo. Maria Vertač, kuharica 30 l., za vročinsko boleznijo. Teodor Bric, sodnikov sin, 9 l., za vtriplj. srea. Artur Schaffer, denar. ofic. s. 14 1/2 l., za žušico. Pavl Čalk, tekalec 46 l., za jetiko. Terezija Marinko, želez. del. o. 19 l., za davico. Katarina Reven, del. 53 l., za bramorko. Maria Uršič, gostinj 50 l., za oslabljenjem.

Telegrafične denarne cene 13. junija.

Papirna renta 60.85 — Srebrna renta 66.30 — Zlata renta 72.50. — 1860letno državno posojilo 111.50 Bankine akcije 780 — Kreditne akcije 142.30 — London 125.75 — Srebro 111.75. — Ces. kr. cekini 5.98 — 20. frankov 10.67.

Denarstvene cene. 12. junija.

Državni fond.	Denar.	Blago
5% avstrijska papirna renta	61.35	61.55
5% renta v srebru	60.46	66.60
4% renta v zlatu (davka prosta)	76.90	73.10
Srečke (lozi) 1854. l.	108.75	109.25
„ „ 1860. l. celi.	111.75	112.—
„ „ 1860. l., petinke	120.—	121.—
Premijski listi 1864. l.	132.—	131.50
Zemljiščine odveznice.		
Štajarske po 5%	97.—	98.—
Kranjske, koroške in primorske po 5%	95.—	96.—
Ogerske po 5%	73.25	74.—
Hrvaške in slavonske po 5%	85.—	87.—
Sedmograške po 5%	72.—	72.50
Delnice (akcije).		
Nacionalne banke	780.—	782.—
Unionske banke	46.25	46.50
Kreditne akcije	143.70	143.90
Nišavstr. eskomptne družbe	645.—	655.—
Anglo-avstr. banke	69.50	70.—
Srečke (lozi).		
Kreditne po 100 gld. a. v.	162.70	163.25
Tržaške „ 100 „ k. d.	119.—	121.—
„ 50 „ „ „	60.—	61.—
Budenske „ 40 gld. a. v.	30.50	31.—
Salmove „ 40 „ „ „	39.—	39.50
Palffy-jeve „ 40 „ „ „	28.—	28.50
Clary-jeve „ 40 „ „ „	29.50	30.50
St. Genois „ 40 „ „ „	26.50	27.—
Windischgrätz-ove „ 20 „ „ „	25.—	25.50
Waldstein-ove „ 40 „ „ „	23.25	23.75
Srebro in zlato.		
Ces. cekini	5.96	5.98
Napoleonsd'or	10.03	10.31
Srebro	111.50	111.70

Službe išče

dobro izurjen občinski tajnik, ki tako službo že več let opravlja. Zmožen je slovenskega in semškega jezika; skaže se lahko z dobrimi spričali.

Piše naj se mu z napisom J. P. na Mirni. Post Neudeg. (2)